

Tanácsstagok jelölése

Tevékenysége összeforrt Szegeddel és Csongrád megyével

Azt tartják, hogy csak faluhelyen ismerik egymást az emberek, a város környezetében idegenként élnek egymás mellett. Szeged Belvárosában, annak is kelles közepében van a 3-as számú tanácsügyi választókerület, tegnap esti jelölőgyűlésükön a Tömörkény gimnázium egyik termében, mégis többnyire személyes ismerősök gyűltek egybe, ha másként nem, arról, névről ismerték egymást. Pedig nem kevesen voltak, még a folyosóra is jutott a 270 emberből. S amint később kiderült, a választókerület jelöltjének neve is jó ismerősként hangzott legtöbbjüknek.

A jelölőgyűlésen dr. Biczó György, a városi tanács elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, s adta meg a szót dr. Antalffy György professzornak, az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottsága tagjának.

Az előadó azokról a témákról beszélt, melyeket a párt X. kongresszusára és a negyedik ötéves terv megszabott, s melyekről ezekben a hetekben az országban, itt Szegeden is sok szó esik. Az új tanács törvény és a választási törvény módosítása, az államélet, a szocialista demokrácia fejlesztésének újabb lehetőségeit teremtette meg.

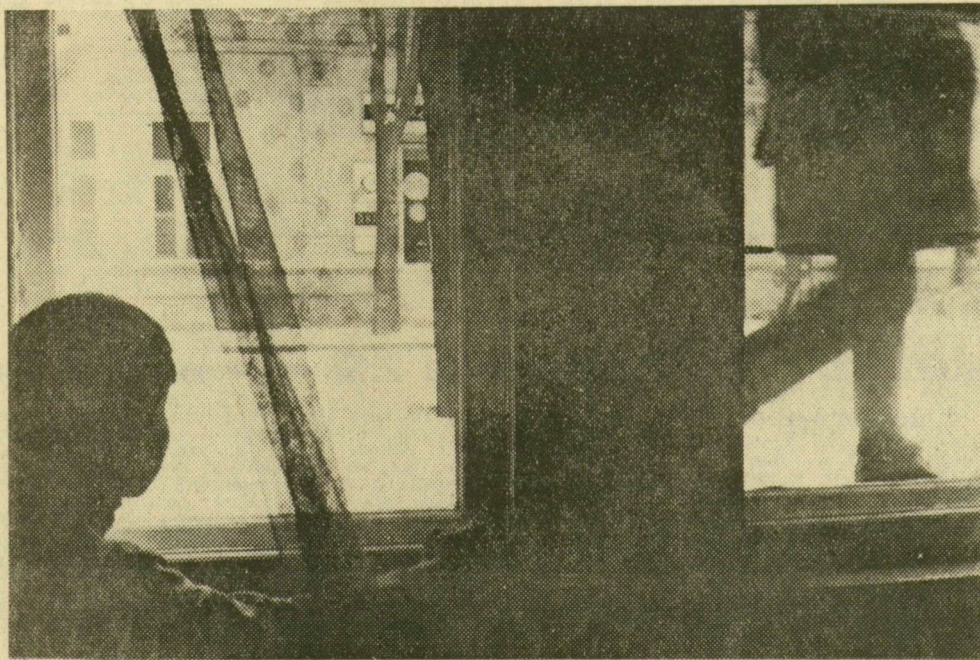
A tanács törvény azzal, hogy hangsúlyozza a tanácsok népképviselői, önkormányzati és államigazgatási szerepét, ismét közelebb viszi a lakosságot a tanácsokhoz. A tanács törvény egyik rendelkezése, mint ismeretes, Szegedet külön is érinti, azzal, hogy megyei város lesz. A megyei tanács közvetett választása azonban szintén a népképviselői jelölést erősíti. Olyan tanács tagokra van tehát szükség ezeken a választásokon, akik szeretik városukat, akarnak és tudnak tenni érte.

Ezután a Hazafias Népfront városi bizottságának nevében dr. Varró Vince professzor, a II. sz. belgyógyászati klinika igazgatója javasolta, hogy a 3-as számú választókerület dr. Komócsin Mihályt, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkárárt jelölje városi tanácsagnak. A nyomban felcsattanó taps jelezte, hogy a népfrent közismert és közszíntelen álló embert javasol. Az előírás és az illem azért megkövetelte, hogy dr. Varró Vince elmondja, hogy a Komócsin család neve egybeforrt Szeged munkásmozgalmának történetével. Dr. Komócsin Mihály is már 1943-ban részt vett az illegális pártmunkában, a felszabadulás

után pedig előbb az ifjúsági mozgalomban dolgozott, majd a pártban töltött be Szegeden és az országos szervekben, majd ismét Szegeden vezető tisztséget. Aktív politikai tevékenysége tehát az elmúlt évtizedekben összeforrt Szegeddel és Csongrád megyével.

A javaslat elhangzása után a hozzászólások sora következett. Szinte mind a tizenkettőt érdemes lenne idézni. Felszólaltak olyan régi harcostársak, mint Csizsár Károly, Ecsedi Gézané, a körzet olyan tekintélyes lakója, mint dr. Novák Ákos, s a fiataloknak szintén akadt szószóla, Sárkány Lukácsné, aki arról beszélt, hogy dr. Komócsin Mihály azok közé tartozik, akik munkásságukkal megalapozták a mai 18 évesek, első választók szebb, boldogabb életét.

Az elnöklő dr. Biczó György ezután szavazásra tette fel a javaslatot, s a jelenlevők egyöntetűen dr. Komócsin Mihályt jelölték a 3. választási körzet tanács tagjának. Az elnök bejelentette, hogy mivel a jelölt jelenleg három hónapos időtartammal Moszkvában tartózkodik, értesíteni fogják a gyűlés eredményéről, s minden bizonnyal örömmel fogadja választói bizalmát.

Ablak a cipőkre

Az első, a második, a harmadik, a tizedik emeleten. Ki kell nyitni az ablakot, hadd sugározza be a nap a szobát. Nézd, nézd az ember az alatta mozgó, nyüzsgölő világra. Nagyot lélegzik, tárukkozik a tüdő is, mint az ablak. A szem arcokat lát, szigorúakat és mosolygókat, fényességeket, színeket. S a fény kitorlaj szeméből az emlékeket. A tényérnyi ablakokat, amelyekből csak a cipőkre lehetett látni.

A pincelakás, nyájasabb néven szuterén, sok családnak az első emele. Matematikailag: minusz első emelet. A negatív számok birodalmába tartozik, emlékező életünk negatív jelensége közé. Mindenhol egészségtelen, Szegeden különösen az: magas a talajvíz, s ahol nyílt csatornák futnak a járda mentén, ott gyakorta megesik, hogy előnti a csöpp lakásokat a víz. De egyre kevesebb van belőlük.

— Most már csak három hónapig kell kibírni — mondja az asszony. — Két 765 ilyen lakáskérelmező és fél szobás lakást kaptunk Tarjánban. Csak még nincs készen a ház. De itt a ki- így folytatódik, hamarosan csak rossz emlék lesz a cipőre néző ablak. A pince- lakók nagyrésze állami lakást igényel — 112 —, s csak töredékük szövetkezetit. Az egészségtelennek ítélt lakásban élők kétharmada — 316 — államit, egyharmada szövetkezetit — 151 —, az életveszélyes házban lakók közül 128-an államit, 28-an szövetkezetit igényelnek. OTP-s lakást összesen négyen.

— Betegség? — Tudógyulladása mind- egyik gyereknek volt. 53-ban két gyerekkel költöztünk ide, 55-ben már három volt, 57-ben született a negyedik. Már csak hárman vannak, a legidősebb megáll a saját lábán. Hamarosan a többi is.

A ház, amiben illetve aminek alatta laknak, magánház. Lakbértük mindössze harminc forint. De ott majd nem lesz gond a tüzelőre. És ki lehet tártani az ablakokat. Fellelegezhetnek.

BETEMETETT VÁROS

nem pince volt valamikor. Földszint, felszuterén né- melyik. Az idő temette be őket, a közművesítő, utakat aszfaltozó idő. Még ma is látni olyan házakat, amelyek aytájának felső léce egy szintben van az úttal. Vannak olyan felszuterén lakások, amelyekben el lehet még éldegélni évekig. De legtöbbjükre, szerencsére, a pusztulás vár.

A múlt évben a tanács lakások nagyrészt olyanok kaptak, akik pincében, egészségtelen vagy életveszélyes lakásban laktak. Beszédes számok ezek. Állami lakáshoz jutott 17 pincelakó, 76 egészségtelen és 64 életveszélyes házban élő család, szövetkezetit kapott 10 pincében, 49 egészségtelen és 8 életveszélyes lakásban városi igénylő, OTP társas- házban kapott helyet 3 pincében, 9 egészségtelen és egy életveszélyes lakásnak a bérlelője. Üttisztítók, gépek, tanárok. S mivel nagy családokról van szó: ez legalább ezer ember.

A három kategóriát nehezen lehetne elkülöníteni: az egészségtelen lakások között vannak pincék is. De tanul-

ságosak a további adatok is. Ezekből kiderül, hogy még 765 ilyen lakáskérelmező van, tehát tavaly több mint ezer volt. És majdnem negyedik lakást kapott. Ha ez így folytatódik, hamarosan csak rossz emlék lesz a cipőre néző ablak. A pince- lakók nagyrésze állami lakást igényel — 112 —, s csak töredékük szövetkezetit. Az egészségtelennek ítélt lakásban élők kétharmada — 316 — államit, egyharmada szövetkezetit — 151 —, az életveszélyes házban lakók közül 128-an államit, 28-an szövetkezetit igényelnek. OTP-s lakást összesen négyen.

AZONOSSÁGOK ÉS KÜLÖNB-SÉGEK

között, úgy-amúgy van- nak különbségek a be- ne lakók között is. Elsősor- ban azokat segítik az új besorolások, akiknek több gyerekük van, s az egy főre eső jövedelem alacsony. Akik azzal a szándékkal költöz- nek albeletbe pincelakásba, hogy így jussanak előbbre a listán, mert különben körülményeik nem indokolják azt, ráfizethetnek a ravaszkodás- ra. A tanács igyekszik azt is megakadályozni, hogy a lakáshoz jutottak helyét újak foglalják el. A jobb állapotban levő szuterénből pedig szükségilakások lesz- nek.

Ha a város lakásgondjai megoldódnak, eltűnnek a pincelakások is. Most még, sajnos, az is megesik, hogy társasházépítők a pincét ele- ve kiadható helyiséggé alakítják. Ilyen ház pöffeszke- dik a Török utcában is. S nem valószínű, hogy jó szí- vük vinné rá a lakástulaj- donosokat arra, hogy min- den lehető helyiséget fel- használjanak a pénzszerzés- re.

Az első, a második, a har- madik, a tizedik emeletre. Mindig fölfelé lépked ez a város is. Maga alá tapossa a pusztuló múltját: a töp- pedt házakat, szuterénokat, zöldvizű árkokat. S ahogy új és újabb házai, egyre tá- gabb szemmel néz a világra. A jövőbe, amikor lapszé- lyi jegyzetből tanulja majd csak a gyerek: mi is volt az a szuterén.

Veress Miklós

Fiatal jelölt — Tarjánban

A taps, az elnök zárószá- va, a széksikordulás és mo- raj azt jelzi, hogy véget ért a jelölőgyűlés a 72-es kör- zetben. Az embertömeg már az új tarjáni iskola lépcső- in zúdul lefelé, a hűvös szerdai estébe, de vannak, akik még a széksorok labi- rintusából igyekeznek kisza- badulni. Az ülést végigko- molykodó fiatal arcok közül egy: Molnár Endréné, a tex- tiltechnikum diákja.

— Öszintén tapsolt? — Igen. Amennyire tud- dom, eddig a tanács tagok között kisebbségben voltak a fiatalok. Tehát öröm, ha fiatal jelölhetünk.

Még akkor is, teszi hoz- zá az ember gondolatban, ha ebben a még nem is ifjú, hanem gyerekkorát élő vá- ros részben alig ismerik egy- mást a lakók. Azt a fiatal- asszonyt most már sokan, aki a gyűlés utolsó perceit az elnöki asztalnál ülve vé- gig, és néhány szóval kö- szönte meg a bizalmat. Most itt az alkalom, hogy választó- tói beszédet rögtönözzön. Mi az, amire itt feltétlenül szükség lenne még Tarján- ban?

— Sokat beszélünk az utóbbi időben a nőknek nyújtandó segítségről — fe- lel a kérdésre dr. Mészáros Rezsóné —, de itt még az olyan apróságok is hiányoz- nak, mint fodrász, kozme- tikus. A fiataloknak is szük- sége lenne egyre s másra; mozira, cukrászdára. S ha mint tanács tagjelöltnek, nemcsak az itteni gondokról kell beszélnem, akkor az egész város fiatalságát kell védelmembe vennem: több sportolási lehetőség kellene, az ilyen új városnegedek- ben különösen. S olyan is-

kolákat kell építeni, ame- lyek elég tágasak ahhoz, hogy napközibe mindenkit fel lehessen venni, akinek körülményei ezt indokolják. Ha megválasztanak, akkor időm nagy részét arra kell fordítanom, hogy tájékozód- jam, hogy alaposan megis- merjem mindazt, amiért majd szót emelek.

Dr. Mészáros Rezsóné Csonka István, a városi párt- bizottság munkatársa aján- lotta a jelölőgyűlésnek. Tőle tudták meg a tarjániak,

hogy jelöltjük 1944-ben szü- letett, a 302-es épületben la- kik, az itteni iskola tanára, hogy hozzászokott a közéleti szerepléshez az ifjúsági moz- galomban. Az ajánló mit vár a tanács tagjelölttől?

— Azt, hogy mindig szem előtt tartja annak a fiatal generációnak az érdekeit, amelytől ezen a jelölőgyű- lésen megkapta a bizalmat. Hiszen Tarján nemcsak azért fiatal város, mert új, hanem azért is, mert fiatal- lok lakják.

Tegnap jelölések, mai jelölőgyűlések

A csütörtökön megtartott tanács tagjelölő gyűlések so- rán a 40-es számú választó- kerületben Balog Istvánt, a 23-asban Pintér Józsefet, a 24-esben Sinkó Györgyöt, a 28-asban Forgó Pálnét, a 73-asban Kecskés Antalnét, a 78-asban Lábdí Gizellát, a 103-asban Gyuris Istvánt, a 111-esben Móri Sándornét, a 120-asban Ábrahám Lajos- nét és Virágh Istvánt, a 3- asban dr. Komócsin Mihályt, a 32-esben Halász Sándort jelölték városi tanácsagnak.

Ma, pénteken, a 6-os szá- mú választókerület jelölő- gyűlése az Árpád téri ált. iskolában, a 33-asé a Ma- dách utcai ált. iskolában, a 36-osé a Dugonics ált. isko- lában, a 100-asé a kéziszer- számgvár műv. termében (Rigó u. 38.), a 101-esé a Móra F. ált. iskolában (Zol- tán u. 2.), a 110-esé a Hu- nyadi J. sgt. óvodában lesz.

A jelölőgyűlések este fél 6 órakor kezdődnek, csupán a 100-as körzeti (kéziszer- számgvár) lesz délután 3 órakor.

Elektromos távvezeték épül Szeged és Arad között

Március 22 és 26 között Budapest tárgyalásokat folytattak a Magyar Nép köztársaság Nehézipari Miniszte- riumának és a Román Szocialista Köztársaság Villamos- energiaügyi Minisztériumának küldöttjei, a két ország villamosenergia rendszere összeköttetésének fejlesztéséről. A tárgyalások eredményeként csütörtökön megállapodást írtak alá a szegedi és az aradi transzformátor állomások közötti 400 kilovoltos villamos távvezeték építéséről, vala- mint annak üzemeltetéséről.

Aláírták továbbá a két minisztérium ideai energetikai- műszaki-tudományos együttműködésének jegyzőkönyvét is. Az okmányokat magyar részről Szili Géza nehézipari mi- niszterhelyettes, román részről Christinel Vilciu villamos- energiaügyi miniszterhelyettes írta alá. (MTI)